

MI MLADI BORCI

POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 18. NOVEMBRA 1938.

ŠTEV. 10.

KATOLIŠKI MARŠAL

Slavni francoski maršal Lyantey, zavojevalec in poveljnik francoskega Maroka, je znan kot kolonialni upravitelj največjega formata in organizator izrednih sposobnosti. Manj znano pa je, kar framasonski tisk redno zamolči, da je bil tudi odločen katoličan in vnet socialni delavec, pravi miles christianus.

KRŠČANSKI SOCIALNI PISATELJ

Rojen je bil novembra 1854. v Nancyju. Ko je dorasel, se je posvetil vojaškemu stanu. Odločilnega pomena za vse njegovo življenje je bilo njegovo srečanje z grofom Albertom de Munom, velikim krščanskim reformatorjem. Pod vplivom tega moža se je že mladi oficir Lyantey začel zanimati za socialna vprašanja. Svoje takratne misli je l. 1892. zapisal v »Revue de deux mondes« v članku z naslovom: »Socialna naloga oficirja v vojaški službi.« Članek je vzbudil splošno pozornost, ker je Lyantey poudaril, da mora zdrava kolonizacijska politika stremeti za tem, da dvigne tudi socialni položaj kolonije in njih prebivalcev. Naletel je sicer na precejšnje nerazumevanje pri konservativnih krogih, toda ostal je odločen in nepopustljiv v svojem krščanskem socialnem prepričanju.

VPLIV NA FRANCOSKO ARMADO

Z veliko požrtvovalnostjo se je lotil dela, da bi z lastnim zgledom pridobil tovariše za svoje nazore. In res sta njegov vpliv in ugled izredno hitro rasla. Maršal Pétain, veliki branilec Verduna (1916.), je pisal kar naravnost: »Lyanteve misli so bile merodajne za oficirske generacije po l. 1870. Vsebovale so seme, iz katerega je zrasla solidnost in kompaktnost, ki sta značilna za naše armade v svetovni vojni.«

VELIK KOLONIALNI ORGANIZATOR

Kmalu po objavi svojega članka je Lyantey odpotoval v Tonkin, kjer je napravil red, in nato na Madagaskar. L. 1904. so ga poslali v Maroko,

kjer je bil izbruhnil upor. Tu se je izkazal kot velik organizator in upravitelj ter kot globok poznavalec in vzgojitelj ljudi.

Ni mu šlo samo za to, da zlomi odpor upornikov, temveč predvsem zato, da deželo gospodarsko in socialno dvigne. Nadaljeval je prav za prav to, kar sta započela v Afriki kardinal Lavigerie in svetniški oficir-puščavnik Foucauld. Pri vsem tem pa je spoštoval domačine, njihovo religijo in tradicije, v svojih navodilih je podložne neutrudljivo opominjal, naj tudi oni tako store. Tako si je hitro osvojil srca Marokancev. Plemena so se dvigala, ne da bi pri tem čutila, da se ponižajo.

VOJNI MINISTER

Proti koncu l. 1916. je postal vojni minister v francoski vladi. To mesto je bilo l. 1916. tem važnejše, ker je bilo to leto eno izmed vojnih let. Katoličana, kakršen je Lyantey bil, socialisti in komunisti seveda nikdar niso mogli in so vse storili, da bi ga strmoglavili. Lyantey je vojno ministrstvo čez nekaj mesecev res pustil in se vrnil v Maroko. L. 1921. pa je bil imenovan za maršala.

Lyantey se je uveljavil tudi kot pisatelj, saj je napisal »Paroles d'Action«.

VELIK KATOLIK

Kar pa tega velikega moža posebno odlikuje, je to, da ni nikdar skrival svojega katoliškega prepričanja. Aprila 1930. je predsedoval kongresu katoliške mladine v Nancyju. Na tem kongresu je izrazil svoje prepričanje, da bo Francijo dvignila Katoliška akcija.

Umril je 1934. na gradu Thorey. Z njim je umrl velik katoličan, socialni delavec in maršal. Francija je zgubila s tem velikim katoliškim možem enega izmed svojih najboljših vojaških poveljnikov in tvorcev veličine francoskega naroda.

DOKAŽI, DA SEM KOMUNIST. ČE NE...

Vsi vemo, da so komunistične stranke v vseh državah popolnoma v službi Sovjetije, da nič ne gledajo na blagor lastne države, ampak izključno le na koristi Moskve, ki jih hočejo doseči za vsako ceno, pa naj tudi propadejo celi narodi.

Kolikokrat so se komunistične stranke že trudile, da bi kako državo zapletle v vojsko, ki bi imela za posledico notranje razpore. In te bi Moskva s pridom uporabila za svoje namene. Kadar komunistom kdo kaj podobnega očita, se vedno dobe zagovorniki, ki v smislu danih navodil vpijejo, da so ti očitki le namerno obrekovanje in da za take neosnovane trditve zahtevajo dokazov. Zato danes prinašamo en tak dokaz. Journal des Débats je 28. oktobra objavil okrožnico komunistične stranke s priloženo vprašalno polo.

Ta komunistična okrožnica je bila vzrok, da je Peter Chalmette, župan mesta Valauris, izstopil iz komunistične stranke. Okrožnica se glasi:

ZNACILNA OKROŽNICA

Dragi tovariši!

Prosim Te, da priloženo vprašalno polo nemudoma izpolniš. Izpolnjeno moramo prejeti v 48 urah ali najkasneje do 1. oktobra zjutraj.

Strogo zapovedujemo, da opustite vse druge opravke, da boste lahko natanko izpolnili gornja navodila. Vprašalno polo nam le v skrajnem slučaju pošljite po pošti!

Tajnik: Patetta.

V USODNEM ČASU...

V tem dokumentu je vse zanimivo. Najprej datum: 27. sept. To je bil trenutek, ko je Hitler izjavil, da bo 1. okt. ob 2 popoldne vkorakal v Češkoslovaško, trenutek, ko je samo za las manjkalo, pa bi prišlo do svetovne katastrofe. Takrat so se že vsi pripravljali in komunisti tudi.

Kako?

To nam razjasni zgoraj omenjena vprašalna pola, ki je obsegala 76 vprašanj. Najvažnejša si oglejmo:

DENUNCIANTSKA VPRAŠANJA

»Ali so v vaši ali ženini družini elementi, ki so v bližnjem ali daljnem sorodstvu s člani policije, detektivi? Ali je med njimi tudi kaj članov nam sovražnih strank?»

Kakšni so vaši morebitni odnosi s takšnimi elementi?

Kakšne so splošno vaše zveze z nečlani naše stranke?

Kateri čin imate v vojski?»

SORODNIKE NAJ POMAGA

»LIKVIDIRATI.«

Vprašanja so jasna in ne potrebujejo veliko razlage.

Francoska komunistična stranka se je hotela v tem času, ko je bila bodočnost najbolj negotova, pripraviti za vsak slučaj. Če bi izbruhnila vojna, kakor je tiste septemberse dni kazalo, so komunisti hoteli v splošni zmedzi izvesti državni udar in priti na oblast. Za ta primer je bilo treba vedeti, koliko se je mogoče zanesti na lastne člane, ali nimajo morda kakih neprimernih sorodstvenih in prijateljskih zvez. Treba je tudi sestaviti črno listo sovražnikov komunistične stranke, ki bi jih takoj v prvem trenutku znali »likvidirati« ali »napraviti neškodljive«.

SLEPCI SPREGLEDUJEJO.

G. Chalmettu se je gabilo ovajati svoje oz. žene sorodnike, ki niso v službi Moskve, in je raje

stranki obrnil hrbet. Toda vsi niso enako napravili. In če se je vsaj večina članov odzvala pozivu, s kakšnimi dragocenimi podatki je razpolagala stranka integralnega terorizma! In v kakšnem času! Ne poudarjamo, v kakšne namene. Mislimo namreč, da morajo tudi najbolj sebični slepci to laško in jasno spoznati in uvideti.

DEMOKRACIJE PROTI KOMUNISTOM

Tako se bomo manj čudili, če slišimo, da so začele najbolj demokratske in svobodomiselnje dežele razpuščati komunistične stranke. Temu je kriv komunizem sam; kajti prvič v zgodovini se je zgodilo, da se kakšna stranka v kateri koli deželi očitno razodene, da je v službi tuje države. Komunizem ni mednarodni, ampak je v vsakem narodu protinaroden. To je njegova svojskost, to je njegova novost. Je pa to nekaj tako nezaslišanega, da so mnogi dozaj zvesti komunisti začeli stranko zapuščati. Zdi se, da je končno le posvetil v njihovo veliko nevednost žarek resnice, ki je zopet enkrat pokazal odurno lice komunizma v pravi luči.

VISOKA ŠOLA ZA KATOLIŠKO AKCIJO

Z začetkom letošnjega šolskega leta so odprli v Liverpoolu prvo visoko šolo za Katoliško akcijo. Ta ustanova ima namen izobraževati laike raznih škofij za katoliško delo. Predavanja so naslednja: osnova katoliškega nauka in morale, cerkvena zgodovina, sociologija, karitas, šola, javna uprava.

Katoliška dobrodelnost.

Holandska ženska KA pošlje vsako leto svetemu očetu velik zaboj zimske obleke za rimske otroke. Tudi letos so že začele zbirati v ta namen, poleg tega pa zbirajo letos tudi za Jugoslavijo, (»kajti tudi tam je velika revščina in otroci prezbajo«.)

Holandci protestirajo.

V Rotterdamu so priredili katoličani protestno zborovanje proti ravnanju nemških oblasti z dunajskim nadškofom in proti preganjanju katoličanov v Nemčiji. Udeležencev pa je bilo toliko, da niso mogli vsi v dvorano in so morali oditi. Toda niso šli domov, temveč so na drugem kraju priredili novo protestno zborovanje!

Vezava Naše poti

Nekateri gg. naročniki Borcev žele vezano Našo pot. Sporočamo jim, da je vezana samo Naša pot XV. Dr. Aleš Ušeničnik, Katoliška načela. - Druge Naše poti pa se dobe samo broširane.

UPRAVA

Tomaževa „Summa“ prodira po vsem svetu

Veliko delo sv. Tomaža Akvinškega »Summa theologica« zavzema prav v 20. stoletju odločilnejše mesto. Nič čudnega ni, če imajo veliki katoliški narodi to delo na svoj jezik prevedeno.

Zanimivo pa je, da je to tako obsežno delo bilo že v 17. stoletju prevedeno na kitajski jezik. Delo je bilo potrebno za vzgojo domače duhovščine. Zato je na željo apostolske delegature v Pekingu začel p. Buglio D. J. s prevajanjem in izšel je velik del »Summe« v 31 zvezkih.

A ko je požrtvovalni mož še bil pri težkem delu, je kitajski misijon opustil vzgojo domačih duhovnikov in prevod »Summe« se je zdel nepotreben.

Vrnili pa so se časi, ko je spet stopila misijonarjeva noga svobodno na kitajska tla. Spet se je pričelo močno misijonsko gibanje in »Summa« je postala spet potrebna. Tudi Kitajcu hoče biti temelj teološke izobrazbe in splošne katoliške miselnosti.

A stara »Summa« je že neuporabna. Rod 20. stoletja že težko razume jezik 17. stoletja. Zato

so to naporno delo spet prevzeli jezuiti v znanstvenem zavodu Zikavej v Šanghaju ter predelali in dopolnili staro kitajsko »Summo«.

In danes že stoji v kitajskih knjižnicah in bogoslovnih vsa Tomaževa »Summa« v 9 zvezkih s 1694 stranmi. Prevedena je v lepo moderno kitajščino, ohranjena pa je še zunanja oblika prvotne izdaje iz 17. stoletja.

Akvinec postaja učitelj vsem narodom. Kamor dospe sveto pismo, tja ima dostop tudi »Summa« sv. Tomaža. Zanimivo je, da se je po vseh misijonskih deželah v vzhodni Aziji pričelo »sholastično gibanje«. Na Kitajskem bo sedaj imela »Summa« dostop tudi v laične inteligenčne kroge in bo vzgajala nov rod v sholastični miselnosti. Vsekakor bo tem poganskim narodom prinesel le jasen Tomažev nauk, česar potrebujejo, ne pa zmotni in zmedeni nauki drugih modernih in polmodernih evropskih »modrijanov«, ki jim prinašajo le strup in so v veliki večini zakrivili sedanje miselno zmedo.

Po dunajskih dogodkih

V holandskem mestu Zwolle je bilo te dni protestno zborovanje, na katerem so holandski katoličani odločno protestirali proti preganjanju v Avstriji in Nemčiji.

Glavni govornik na zborovanju je bil bivši minister Marchant. V svojem govoru je povedal med drugim tudi tele premisleka vredne besede:

»Kakor se mi na Nizozemskem pozanimamo za stvari, ki se gode v Nemčiji, dobimo odgovor, da to ni naša stvar. Toda mi smo prepričani, da se preganjajo naši bratje in naša Cerkev, kadar se preganjajo v kateri koli deželi sinovi katoliške Cerkve. Nemška protiverska propaganda se ne omejuje samo na sodržavljane nemškega jezika. Tiskajo se protiverska propagandna dela tudi v drugih jezikih, tudi v našem jeziku. Zato pa imamo pravico na to misliti in o tem povedati svoje mnenje.

Tudi mi smo neposredno ogroženi. Kadar v sosednji hiši divja požar, nam ne more nihče braniti, da bi tudi mi ne gasili. Kadar hočejo pogubni nauki narodnega socializma prodreti tudi preko naših meja, je naša naloga, da jih spoznamo in da se jim postavimo v bran. Boj je naperjen naravnost proti nam, ker je naperjen proti naši Cerkvi, proti našemu vrhovnemu poglavarju.

Ni lahko biti dober katoličan, zato pa je dober katoličan biti tem lepše. Kdor veruje v Jezusa Kristusa, ve, da je dolžan braniti svojo Cerkev. Naloga nas Holandcev je, da držimo vsaj od naše dežele proč nesrečo, ki muči Nemčijo.«

*

Dunajski dogodki niso razburili samo katoličanov na Nizozemskem, ampak povzročili tudi odločne proteste italijanskih katoličanov v Londonu. Ti so izročili nemškemu poslaniku v Londonu protest proti nacističnim izgreedom na Dunaju in proti žalitvam kardinala Innitzerja.

Protest se končuje z besedami:

»Katoliški Italijani v Londonu prosijo Boga, da bi veliki nemški narod zopet pripeljal nazaj na not kulture (civiltā).«

JOC v Braziliji

Zosizem, ki se je v tej razsežni deželi začel 1937., prav lepo napreduje.

V nadškofiji San Paulo je v 24 župnijah ustanovljenih že 32 odsekov J. O. C. F. s 450 članicami. Imajo tudi svoje mesečno glasilo »Jocismo«, ki izhaja v 12.000 izvodih. Božična in velikonočna kampanja sta pokazali zadovoljive uspehe.

Na prvem kongresu, ki je bil lani v oktobru, je bilo 500 udeležencev. Tudi moški spol je bil prav dobro zastopan. Pred nedavnimi so si možje in fantje ustanovili dve sekciji. V škofiji Santa Maria dosedanji začetni uspehi obetajo prav lepo bodočnost.

Gibanje šteje že 39 sekcij s 75 moškimi in 34 ženskimi člani. Zosisti prodajo vsak mesec 5000 izvodov svojega glasila »JOC«.

V škofiji Touboté je 108 članov in 54 pripravnikov, ki so organizirani v 12 odsekih »JOC« in »JOCF«.

Mesečno razpečajo 1000 izvodov »JOC«.

Od 10. do 16. maja 1937. se je vršil delavski kongres, na katerega je prišlo 5000 kongresistov. Ti uspehi so dragoceni, zlasti še, če pomislimo na razsežnost brazilskega ozemlja in na slabo razvita prometna sredstva.

Priporočamo
aktualno razpravo:

DR. ALOJZIJ ODAR,

KATOLIČANI
IN RAZNE VERE

Fantovska knjižnica - zv. 20.
Strani 92. Cena 7 din.

Za naše naročnike — pri poro-
verjenikih din 5.50

Italijanski kolonisti molijo očenaš.

»Osservatore Romano« poroča, da so italijanski kolonisti, ki so odšli v Tripolitanijo, na glavnem trgu v Tripolisu poklekli na tla in molili z apostolskim provikarjem za Libijo na glas očenaš.

Tom Playfair

Green je od iznenadenja kar obnemel za nekaj sekund, a se je kmalu spet zavedel, jezno zakričal in začel z lovom.

Tom je bil za svoja leta dober tekač, ni pa imel dolgih nog in utrjenih pljuč kakor Green. Bil je sicer za kakih deset metrov pred Greenom, toda razdalja med obema se je naglo krčila. Tom ni izgubil hladnokrvnosti. Ko se je obračal, da bi pogledal nasprotnika, so tovariši mogli videti, da je celo vesel, kot bi šlo za kako zabavno tekmo.

Harry in Vili sta tekla nekaj korakov za Tomom. Greena so vzdubujali kriki njegovih pajdašev, ki so tudi sledili lovu.

Še preden je Tom pritekkel iz parka, je spoznal, da ga bo Green gotovo dohitel, če se ne posluži kake zvižgače. Naglo se je ustavil ob nekem drevesu ter stekel v drugo smer. S tem se je razdalja zopet povečala.

Sedaj se je vsa skupina obrnila proti nasipu, ki je delil park od travnika. Toda bilo je jasno, da ga Tom ne bo dosegel. Green se je bližal z vsakim korakom. Tom je bolj in bolj slišal njegovo sopenje. Vmesna razdalja ni bila večja od treh metrov.

»Pogum, Tom!« vpije Harry.

»Je vse zaman!« pravi Vili in se ves upehan ustavi.

Green je Toma dohitel. Tom se bliskoma ustavi, skoči vstran ter sproži od sebe nogo. Green se ji ni mogel izogniti in je zletel na trebuh, a se takoj spet dvignil.

Medtem se je Harry nečesa domislil.

»Tom, pridi sem, tu je Keenanova votlina. Tu se bomo zabarikadirali.«

Tom je zbežal z vso naglostjo proti omenjenemu kraju. Bil je vesel, ker se je začutil varnega. Green ga je sicer zopet zasledoval, toda bil je daleč in je izgubil upanje. Vedel je, da jim tudi cel regiment ne pride do živega, če uidejo v votlino.

Toda, gorje! Medtem ko je Tom upiral oči v votlino, je zadel z nogo ob kamen ter z vso silo padel na trda tla. Padec je bil silovit. Tom je krvavel. Toda Green se ni ustavil. Vrgel se je na Toma in ga začel obdelavati s pestmi.

»Vdaj se, vdaj se!« je vplil.

»Vdam naj se? Čemu?« je stokal Tom. Padec in Greenovi udarci so ga spravili skoraj ob zavest.

Green je nadaljeval s svojim krviništvom in Tomov položaj je postajal nevaren. Harry in Vili sta hotela priskočiti na pomoč, toda Greenovi tovariši so jima to zabranili.

»Ali se boš vdal?« je rjul Green.

Tomu so pošle moči. Neke svetle in temne točke so mu plesale pred očmi, do ušes so mu prihajali nerazločni glasovi. Toda vdal se ni. »Saj si me že enkrat vprašal o tem!« je odgovoril s slabotnim glasom.

»Jaz te bom tako premlatil, da te tvoja lastna mati ne bo več spoznala, ko...«

Green ni končal svojega stavka. Močna roka ga je dvignila in vrgla ob tla. Bil je Georges Keenan. Toda Tom ni bil več pri zavesti, padel je v omedlevico.

»Vode!« zavpije Keenan. »Vode, hitro, vode! Quip, teci v votlino. Glej, kaj si storil, podlež!«

In Keenan je zagrabil Grena za glavo ter mu začel neusmiljeno navijati ušesa.

»Vdati se ni hotel!« se je cmeril Green.

Keenan je zaskrbljeno pogledal na Toma.

»Harry, vlij mu vodo na glavo ter mu odpni srajco.«

Georges je bil razkačen. Mehanično je mikastil Greena, tako da ni bilo več mogoče vedeti, kje se nahajata Greenova glava. Ni nehal niti tedaj, ko je Tom začel dajati znamenja zavesti.

»Hura! Zavedel se je!« vpije Vili.

Ruther se ni motil. Tom je odprl oči, se trudoma dvignil in se naslonil na komolec. Začudeno je pogledal okrog sebe. Pogled se mu je nazadnje ustavil na Harryju, ki so mu polzele po licu debele solze. Tom se je nasmešnil in potegnul iz žepa škrnicelj bonbonov.

»Harry, ná bonbon!« In Tom je vstal, slaboten, a vesel.

»Green,« pravi Keenan, »prosi oduščanja, ali pa te ne spustim.«

»Ne!«

»Ne?« In Keenan je še bolj pritisnil.

»Uf! Dovolj! Prosim oduščanja.«

»Sem ti zelo hvaležen,« odgovori resno Tom.

»Obljubi, da boš pustil male pri miru. Ali — ali!« je povzel Keenan.

»Da, obljubim! Častna beseda! Georges, pusti me!«

Keenan ga je nevoljno izpustil. Green jo je hitro odkuril za pajdaši, ki so izginili ob prvem znamenju nevarnosti.

Tom je moralno zmagal.

Dalje prih.)

Alkohol

Neki zdravnik je študiral 215 alkoholičnih družin, ki so v treh kolenih skupno imele 814 potomcev: 427 od teh se je vdalo pijači, 60% je bilo degeneriranih, 14% zločincev, 22% jih pomrlo zaradi otroškega krča in 17% je bilo božjastnih.

Dr. Legrain je med 500 obsojenci našel 323 pijancev. V neki ječi pa med 3000 kaznjenci 2115 pijancev.

V nekaterih mestih je med 10 pogrebi 6 do 7 žrtev alkohola.

»Alkohol dandanes pustoši bolj kot lakota, kuga in vojska. Decimira bolj kot lakota in kuga, ubija bolj kot vojska. Toda dela še huje: alkohol nas onečašča.«

Ob teh žalostnih podatkih iz tujine se vsaj za trenutek poglobimo v strahotne posledice pijančevanja pri nas, ki je tako rekoč naša narodna bolezen. Predvsem pomislimo na veliko moralno škodo, ki nam jo je nezmerno uživanje alkoholnih pijač prineslo. S tem dejstvom mora prav resno računati naša KA in vsi, ki ljubijo svoj narod in ki ga hočejo dvigniti na čim višjo moralno stopnjo. Tega pa v zadovoljivi meri ne bomo nikoli dosegli, če v neki meri ne omejimo pijančevanja. Kot vsaka akcija, se mora tudi ta začeti najprej pri sebi. Zatorej bo vsakdo, ki bere te vrstice in ki v resnici ljubi svoj narod, brez oklevanja sklenil: če že ne morem biti popoln abstinent, hočem za vsako ceno brezpogojno ostati v mejah zmernosti.

Izšel je

DR. ALEŠA UŠENIČNIKA
OBRIS
SOCIALNEGA VPRAŠANJA
CENE: 10.—, 7.—, 5.— din.

Lo-pa-hongov kolegij

V kolegij Gonzasa, ki ga vodijo ameriški jezuiti v Šanghaju, se je letos vpisalo rekordno število gencev, namreč 870.

Ta kolegij je ustanovil lani ubiti katoliški Kitajec Lo-pa-hong, predsednik kitajske KA.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).